

Bruidssuikers

Komisch (eigentijds) blijspel in twee bedrijven

door

PETER LEENDERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BRUIDSSUIKERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER LEENDERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

SABRINA - (25 jaar) vlotte meid, zeer impulsief met wilde ideeën.

CONNYY - (25 jaar) felle donderstraal kan behoorlijk te keer gaan.

DUBBELROL: JOCHEMS/MOEDER VAN CONNYY - (55 jaar) Kleurloze boekhouder leeft zich, door overmatig alcoholgebruik, zo in de rol van "Conny's moeder!" dat hij zich daar niet meer uit los kan maken, met alle gevolgen van dien.

DON BERLICONI - (70 jaar) oude maffia-baas hartstochtelijk type.

TANTE DONNATELLA - (40 jaar) bemoeizuchtig, dominerend type.

NEEF LUIGI - (25 jaar) de zeer ambitieuze maffiose neef van Sabrina.

NANCY - (25 jaar) naïef vriendinnetje van Luigi erg blond, ook innerlijk.

DECOR:

Sober ingerichte flat met rechts de deur die toegang geeft tot keuken, toilet en voordeur. Links de deur naar slaap en badkamer. In het midden een tweezitsbank, salontafel en twee fauteuils en aan de achterzijde een wandmeubel, aan de rechter-voorzijde de eettafel en aan de linker-voorzijde een tafeltje met telefoon.

SUGGESTIE:

Misschien is het een aardig idee, om het publiek bij het entreebewijs een klein zakje (drie à vier stuks) bruidssuikers te overhandigen.

TIJDSBEPALING:

EERSTE BEDRIJF:

Scène 1 - Vijf uur 's middags

Scène 2 - Zeven uur 's avonds

TWEEDE BEDRIJF:

Scène 1 - Vier uur 's nachts

Scène 2 - De volgende middag 3 uur

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Meneer Jochems een boekhouder van middelbare leeftijd (echte kleurloze kantoorklerk van de oude stempel) zit met zijn paperassen en een telmachine aan de eettafel. (rechter-voorzijde toneel)

JOCHEMS (*zuchtend, terwijl hij op de telmachine een aantal bedragen optelt*): Nou.. nou... nou... nou.... wat een armoede.... daar moet nog steeds geld bij.....

SABRINA (*van rechts opkomend met een dienblaadje*): Het is nog steeds geen vetpot, maar we kunnen het er nog voor doen. (*zet twee kopjes koffie op de tafel*)

JOCHEMS (*kijkt haar verbaasd aan*): U kunt het er helemaal niet voor doen!.... Die zaak kost handenvol met geld... Ik geloof dat u en uw compagnon nog geen twee vijftig per uur verdienen.... Met een bijstandsuitkering was u beiden veel beter af. (*denkt na*) Dan zou u elke maand het drie dubbele krijgen en u was ook nog ziekenfonds verzekerd.

SABRINA (*kwaad*): Wij zijn geen steuntrekkers! Wij willen graag werken voor ons geld!... Ik snap niet waarom u zo negatief zit te doen! Wat wilt u nou?.... We zijn pas begonnen?

JOCHEMS (*bits*): Twee jaar is niet pas begonnen.

SABRINA: We zitten gewoon nog even in de opstart-fase. Onze zaak heeft gewoon even tijd nodig om zich te settelen.... Volgend jaar draaien we als een trein... let maar op.

JOCHEMS (*cynisch*): Dat zal ik zeker doen.

SABRINA (*haalt een bundeltje enveloppen van het dienblaadje en legt ze wat zenuwachtig op de tafel*): Deze was ik nog vergeten... (*loopt nu snel weg en gaat rechts af*)

JOCHEMS (*maakt een voor een de enveloppen open en valt van de ene verbazing in de andere*): Krijg nou gauw het heen en weer!... Wat is dit?... Huur september?.... Huur oktober?..... Huur november?... Gasnota?..... Elektriciteit?.... Telefoon periode sept/okt?..... Telefoon periode nov/dec?..... En dit?.... Nou ja... Dat kan niet waar zijn?.... (*houdt nu een brief omhoog*) Dit is toch niet wat ik denk dat het is? (*maakt hem open*) Zie je wel!.... de B.T.W. afdracht, vierde kwartaal van twaalf mille.... (*haalt nu een soortgelijke brief te voorschijn*) Nee... dat is niet waar?.... (*maakt hem open*) De B.T.W. afdracht van het derde kwartaal van negen mille.. (*pakt weer een enveloppe van de stapel aarzelt en legt hem weer neer*) Ik maak ze niet meer open.... (*roept*) Mevrouw Berliconi wilt u even komen?....

SABRINA (*vanachter de rechterdeur*): Wat is er meneer Jochems?

JOCHEMS: Ik wil u graag even spreken.

SABRINA: Maar ik ben even druk bezig.

JOCHEMS (*gebiedend*): Nu, alstublieft! (*Sabrina slaakt nu een duidelijk hoorbare zucht en komt op met 'n schaalpje snoepjes. Jochems uiterst kalm*) Kunt u mij ook zeggen wat dit te betekenen heeft? (*houdt de enveloppen voor haar neus*)

SABRINA (*zenuwachtig*): Hoe bedoelt u? (*zet het schaalpje neer en gaat aan de eettafel zitten*)

JOCHEMS (*nog steeds kalm*): Als ik mij niet vergis heb ik voor deze rekeningen destijds keurig bank-opdrachten uitgeschreven die u zou wegbrengen?

SABRINA: Uh.. ja, dat weet ik maar dat is er toen niet van gekomen..

JOCHEMS: Dus u hebt die betaal-opdrachten niet naar de bank gebracht?

SABRINA: Uh... nee...

JOCHEMS: Maar het geld bedoeld om deze rekeningen te betalen staat natuurlijk nog gewoon op de rekening? Waar heb ik de laatste bank-afschrijving. (*zoekt in papieren*)

SABRINA: Uh.. nee....

JOCHEMS: Nee?

SABRINA: Inderdaad... (*neemt van de zenuwen een snoepje van het schaalpje*)

JOCHEMS (*doet duidelijk moeite om zich te beheersen*): Mag ik dan misschien vragen wat u met dat geld gedaan hebt?

SABRINA: Ja hoor, vraagt u maar.

JOCHEMS (*zucht*): Mevrouw Berliconi waar is dat geld gebleven?

SABRINA: Dat heb ik geïnvesteerd.

JOCHEMS: Dat hebt u geïnvesteerd?

SABRINA: Ja.

JOCHEMS (*ondanks de rode vlekken die in zijn nek verschijnen blijft hij kalm*): Mevrouw Berliconi is het voor u teveel gevraagd om mij te vertellen waarin u al dat geld hebt genvesteed?

SABRINA: Eigenlijk wel... (*Jochems kijkt haar woedend aan*) Nou kijk... ik liep ineens tegen een partij zoete pinda-blokjes op. U kent ze wel... Pinda... pinda... lekka.. lekka! Die werden vroeger op de hoek van de straat verkocht door de eerste Chinezen. Ik dacht dat wordt de nieuwe trend voor de jeugd met weinig geld. Tenslotte is het een goedkope candy-bar..... ik heb toen de hele partij van twintigduizend stuks opgekocht... ik moest natuurlijk wel contant betalen.....

JOCHEMS (*ontzet*): Twintigduizend pinda-blokjes! Wat is er mee gebeurd? Bent u ze kwijtgeraakt?

SABRINA (*neemt nog een snoepje*): Ja allemaal.

JOCHEMS: Gelukkig.

SABRINA: Ik heb de hele partij naar het stort moeten brengen, want na een week begonnen ze groen uit te slaan en de meeste blokjes vertoonden al haargroei.

JOCHEMS (*neemt zijn hoofd in zijn handen*): Wat een ramp!...

SABRINA: Kom.. kom.. meneer Jochems niet zo depressief zo erg is het ook weer niet. (*presenteert hem een snoepje van het schaalpje*) Neem er een dat zal u goed doen. (*Jochems zucht en neemt een snoepje*) Risico nemen hoort nou eenmaal bij het ondernemersvak. En als het dan een keer verkeerd gaat moet je verder niet zeuren. Natuurlijk had ik voor de zeventuizend gulden die nu op het stort liggen leuke dingen kunnen doen.

JOCHEMS: Zeventuizend gulden?... (*zucht*) Mag ik de factuur van u? Dan kan ik die schadepost in ieder geval aftrekken.

SABRINA: Factuur?... Dat soort partijen koop je niet met een factuur. Dat doe je zwart.... zonder bonnetje.

JOCHEMS: Maar wat vind uw zakenpartner mevrouw van Dijk hier dan van?

SABRINA: Uh... zij weet van niks, ze denkt dat ik die partij in consignatie had, ik heb haar niet verteld dat ik die pinda-blokjes contant betaald heb. Ze is toch al niet zo enthousiast, over mijn partijen-handel.

JOCHEMS: Dat is er tenminste een die met beide benen op de grond staat. (*denkt na*) Wacht eens even... dit verklaart een heleboel. (*pakt de balans erbij*) U hebt van begin af aan al partijen niet te verkopen snoepgoed gekocht... vandaar dat er zoveel geld in die zaak vast blijft zitten? Daarom is dat bedrag van de inkoop zo belachelijk hoog? Dat betekent dus wanneer u normaal had ingekocht u beiden best een bescheiden boterham uit deze zaak had kunnen hebben.

SABRINA (*staat op en loopt wat rond*): Dat kan wel zo zijn, maar ik hou niet van een bescheiden boterham! Ik wil het onderste uit de kan! Conny is wat dat betreft een echte krenten-telster Zij blijft maar kleinschalig denken terwijl ik de zaken groots wil aanpakken. De hele dag in dat domme winkeltje onsjes zuurtjes afwegen is niks voor mij. Ik wil scoren! Ik wil het grote werk doen! Ik denk niet in onsjes maar in tonnen snoepgoed! En ik ben ervan overtuigd dat ik 'n keer tegen een partij handel aanloop waarmee ik het helemaal ga maken. Ik ben nou eenmaal een trendsetster... Ik wil per se een nieuwe rage ontketenen in de suikerwerkbranche. Dat geeft toch een enorme kick als de hele stad verzot raakt op een door jou geïntroduceert snoepje. Het is gewoon een kwestie van doorzetten. En dat je een paar keer op je bek moet gaan dat hoort er nou eenmaal bij.

JOCHEMS: Maar mevrouw hoe kunt u zo denken? Dit is toch...
(realiseert zich dat het toch geen zin heeft om er tegenin te gaan) Ach..
 laat maar zitten. *(kijkt nog eens naar de rekeningen)* Deze rekeningen
 van gas, licht, water en telefoon zijn best wel gedateerd. Hebben ze
 dat nog steeds niet afgesloten? Tegenwoordig zijn ze daar erg snel
 mee?

SABRINA: Nee, gelukkig niet. Ik heb ze een kleine aanbetaling gedaan.

JOCHEMS: Waarvan hebt u dat dan betaald?

SABRINA: Ik had nog een paar ongedekte euro-cheques.

JOCHEMS *(zijn hoofd schuddend)*: Onvoorstelbaar! *(kijkt nog eens
 verder in de paperassen)* De rest van de rekeningen zijn ook erg
 gedateerd, hebt u daar geen aanmaningen over ontvangen?

SABRINA: Ja hoor, *(maakt gebaar met handen)* zo'n pak! Be- lachelijk
 gewoon! Wat kost dat niet allemaal!

JOCHEMS: En waar hebt u die aanmaningen?

SABRINA: Die heb ik samen met de pinda-blokjes ook naar het stort
 gebracht! Het is toch complete waanzin dat.....

JOCHEMS *(onderbreekt)*: Laten we even bij de les blijven mevrouw. U
 hebt nu zeventuizend gulden verantwoord nu de rest graag. *(noteert
 wat op een blocnote)*

SABRINA: Daarna heb ik een partij bruidssuikers gekocht.

JOCHEMS: Hoeveel?

SABRINA *(onzeker)*: Deze keer ging het om een echte grote partij.

JOCHEMS: Hoeveel?

SABRINA: Twintigduizend gulden.

JOCHEMS: Twi... *(steekt van schrik drie snoepjes tegelijk in zijn mond)*

SABRINA: Wat vind u ervan? Smaken ze een beetje?

JOCHEMS *(met volle mond)*: Wat bedoelt u?

SABRINA: Die snoepjes natuurlijk, dat zijn nou bruidssuikers. Vindt u ze
 niet verrukkelijk smaken?

JOCHEMS *(spuugt van schrik de snoepjes uit)*: Gadver... *(veegt aan zijn
 mond)*

SABRINA *(heerlijk teatraal)*: Ik dacht dat ik 't met die bruidssuikers
 helemaal zou maken bij al die puber-meisjes. Een heerlijk romantisch
 snoepje in prachtige pasteltinten. In gedachten zag ik al die
 ontluikende roosjes in de knop.... al zuigend helemaal wegzwijmelen
 op hun zolderkamertjes dromend van geluk....dromend van hun ridder
 op het witte paard... die aankomt galopperen, afstapt en ze al knielend
 ten huwelijk vraagt. Hoor de bruidsklokken luiden. *(zingt helemaal in
 tranche)* Bim.. bam... bim... bam... bim bam!

JOCHEMS *(imiteert)*: Bank.. roet... bank.. roet.. bank.. roet!...

SABRINA *(opschrikkend)*: Hè meneer Jochems.... moet dat nou!

JOCHEMS: Ik neem aan dat ook deze partij een fiasco is geworden?

SABRINA: Ik heb persoonlijk op alle middelbare scholen die snoepjes staan uitdelen, maar de jeugd is er nog niet aan toe. Misschien over een paar jaar. Hebt u misschien een lege zolder?

JOCHEMS: Hoezo?

SABRINA: Ik zit met opslagproblemen. Het magazijn staat bomvol met dozen bruidssuikers en restanten van andere partijen. Conny heeft me al een paar keer gevraagd wanneer ze teruggaan, ze denkt dat ik deze partij ook in consignatie had.

JOCHEMS: Ik heb geen ruimte voor u. U kunt ze beter naar het stort brengen.

SABRINA: Bent u nou helemaal gek geworden? Dat is eerste klas suikerwerk blijft jaren goed...

JOCHEMS: Misschien kunt u de deurwaarder er mee betalen.

SABRINA (*kwaad*): Gaan we nou bijdehand liggen doen!

JOCHEMS: Goed mevrouw, gaat u verder... we zitten nu op zevenentwintig duizend gulden.

SABRINA: Verder heb ik een nog drieduizend T-shirts besteld, om uit te delen aan mijn doelgroep. Volgende maand worden ze uitgeleverd en dan gaan ze naar alle middelbare scholen in de stad om tijdens sportdagen gedragen te worden.

JOCHEMS: Aha!... U hebt ze besteld, dus u moet ze nog betalen?

SABRINA: Nee ik heb ze vooraf betaald want dan kreeg ik twee gulden extra korting per T-shirt.

JOCHEMS (*zucht*): En wat heeft dat grapje gekost...

SABRINA: Reken maar uit.... drieduizend maal negen gulden met de korting eraf....

JOCHEMS (*neemt van ellende een paar bruidssuikertjes, bedenkt zich pakt een zakdoek en spuugt ze daarin uit*): U hebt daar natuurlijk ook geen factuur van?

SABRINA: Nee natuurlijk niet, nu heb ik de B.T.W. in mijn zak kunnen steken.

JOCHEMS (*wanhopig*): Ik ga gillen!

SABRINA: Ik kan bijna niet wachten tot ze worden afgeleverd. Oh, meneer Jochems ze zijn zo schattig.

JOCHEMS: Wie?

SABRINA: Die T-shirts natuurlijk! Ik ben helemaal op de nostalgische toer gegaan. Zachtroze voor de meisjes en zachtblauw voor de jongens.... en dan staat in bordeauxrode letters "Candy-bar "Sabrina en Conny" Hoofdstraat 29 etc. Eigenlijk had er "Candy-bar Sabrina" moeten staan omdat ik toch wel de drijvende kracht van ons tweeën ben. Maar ik ben bang dat Conny dat toch niet gepikt had. (*op dat*

moment gaat de telefoon, en Sabrina neemt op) Met Sabrina Berliconi.... *(luistert, dan dempt ze haar stem zodat Jochems het niet hoort)* ..nee... die vijftig dozen wine-gums kunnen nog niet uitgeleverd worden.. ik bel u nog.. dag.. *(hangt op)*

JOCHEMS: Ik heb zo'n vaag vermoeden dat dit weer om de een of andere partij inferieur snoepgoed ging?

SABRINA *(verontwaardigd)*: Die partij wine-gums is van uitstekende kwaliteit! Wat zeurt u nou? Ik heb het toch afgezegd!

JOCHEMS: Heel verstandig... *(denkt na)* Mevrouw Berliconi u heeft het steeds over "ik heb dit en ik heb dat" mag ik daaruit concluderen dat u ook de transactie met de T-shirts buiten medeweten van uw compagnon hebt gedaan?

SABRINA: Ja natuurlijk! Ik vertel het haar pas als ze uitgedeeld zijn. Die wordt helemaal gek als ze dat hoort! Conny denkt zo bekrompen als het om reclame maken gaat.

JOCHEMS *(telt op de rekenmachine)*: Dus als wij de zaak even resumeren hebt u het geld dat bedoeld was om de huur van oktober, november, december alsmede twee telefoon, drie gas en drie lichtnota's plus de B.T.W. afdracht derde en vierde kwartaal gebruikt om pinda-blokken, bruidssuikers en T-shirts mee te kopen?

SABRINA: Die niet betaalde B.T.W. is natuurlijk niet helemaal mijn schuld. *(Jochems kijkt haar verbaasd aan)* Het is toch belachelijk dat wij het hoge B.T.W.-tarief moeten afdragen. Zeventien en een half procent is geen kattepis. Als we het lager tarief van zes procent hadden gehad was het allemaal nog wel te overzien geweest.

JOCHEMS *(slaat met een klap het kasboek dicht, neemt een lange adempauze en dan met een grafstem)*: Mevrouw, the party is over... de zaak is failliet... het doek is gevallen..Candy-Bar "Sabrina en Conny" is de fles opgegaan... *(staat op, dan gaat de telefoon)* Ik neem hem wel. *(neemt op)* Hallo?... Of die partij Engelse drop uitgeleverd kan worden?.... Nee ik dacht het niet!.. *(verbreekt de verbinding en geeft Sabrina de hoorn)* U doet er zeer verstandig aan om uw partner te bellen, haar te vragen om de winkel te sluiten en hier te komen, zodat wij haar het slechte nieuws kunnen mededelen. Ik zal morgen het faillissement gaan aanvragen en u doet er beiden verstandig aan om al uw waardevolle bezittingen vanavond nog met een gehuurd busje af te voeren op een veilige plaats. Meer kan ik niet zeggen.....

SABRINA *(is met stomheid geslagen, dan legt ze de hoorn op het toestel)*: Maar Meneer Jochems... loopt u nou niet een beetje hard van stapel?

JOCHEMS: Ik dacht het niet.

SABRINA (*paniekerig*): Maar we kunnen er toch over praten? Er moet toch een oplossing te vinden zijn?

JOCHEMS: Als u op heel korte termijn aan zo'n pak 'm beet vijftig mille kunt komen is er niks aan de hand.

SABRINA: We kunnen toch wat geld gaan lenen?

JOCHEMS (*lachend*): Geen dubbeltje mevrouw... U krijgt geen dubbeltje.

SABRINA: Maar we kunnen toch niet zomaar failliet gaan?..... Kunt u ons niet wat voorschieten?

JOCHEMS (*breekt van ingehouden kwaadheid nu zijn balpen doormidden maar blijft beleeft*): Nee mevrouw! Op de eerste plaats krijg ik nog vijfduizend gulden van u. (*denkt na*) Wat hebt u trouwens met dat geld gedaan? Dat ben ik helemaal niet in de boeken tegengekomen?

SABRINA: Daar heb ik zwart een grote partij trekdroppen voor gekocht.

JOCHEMS (*zucht eens diep*): Op de tweede plaats heb ik nog nooit een cent gezien voor al dat werk dat ik de afgelopen twee jaar voor u gedaan heb. En op de derde plaats heb ik nou niet bepaald een hoge pet op van uw zakelijke kwaliteiten. Ik denk dat de gemiddelde stoeptegel meer van het zakendoen afweet dan u. (*Sabrina begint hartverscheurend te huilen. Jochems kijkt het even aan dan ontredderd*) Mevrouw Berliconi alstublieft... niet huilen...

SABRINA (*drukt haar hoofd tegen Jochems borst*): Maar ik wil niet failliet gaan!.... Help mij toch!..... Boeoeoeoeoeh!

JOCHEMS (*zich geen raad wetende*): Rustig maar mevrouw- tje.... zo erg is failliet gaan ook weer niet. U moest eens weten hoeveel er jaarlijks de fles opgaan.... (*slaat wat onwennig een arm om haar heen*)

SABRINA: Maar dat wil ik helemaal niet weten. (*weer huilend*) Ik wil m'n winkeltje niet kwijt.... boeoeoeoeoeoeh!

JOCHEMS: U bedoelt het winkeltje waar u voor de helft eigenaar van bent? (*Sabrina begint harder te huilen*) Rustig maar mevrouw tje.. (*denkt na*) Hebt u dan geen familie die financieel kan bijspringen?

SABRINA (*snikkend*): Nee, mijn ouders zijn dood.

JOCHEMS: Wat vreselijk voor u.

SABRINA: Mijn moeder is vlak na mijn geboorte overleden en mijn vader een paar jaar geleden. We waren toen net uit Italië hier naar toe verhuisd. Als mijn vader nog zou leven had hij me allang geholpen.

JOCHEMS: Wat afschuwelijk allemaal. (*denkt na*) En de ouders van uw partner kunnen die niet financieel bijspringen?

SABRINA: Die zijn ook dood. Wij zijn niet alleen compagnons maar ook nog weeskinderen.

JOCHEMS: Is er dan verder niemand in uw familie of kennissenkring die kan helpen?

SABRINA: Ik heb nog wel een steenrijke opa, maar die wil mij niet helpen.

JOCHEMS: Hebt u hem dat dan al gevraagd?

SABRINA (*snikkend*): Ja, ik heb hem vorige week gebeld. U kunt dan wel zeggen dat stoeptegels meer verstand hebben van zakendoen dan ik, maar ik had best wel in de gaten dat het helemaal fout ging, er zijn al drie deurwaarders geweest.

JOCHEMS: Ja, dat zal wel. (*denkt na*) Wat is dan de reden precies dat hij u niet wil helpen.

SABRINA: Mijn opa is een echte Italiaan. Hij vindt dat vrouwen achter de aanrecht thuishoren omdat ze zakelijk een ramp zijn. Ze moeten kinderen baren, het huis poetsen en hun mond houden.

JOCHEMS: Nou, daar is wel wat voor te zeggen....

SABRINA: Begint u nou weer! (*trekt de om haar heen geslagen arm weg*)

JOCHEMS: Sorry mevrouw, dat was inderdaad een hele onaardige opmerking van mij. (*denkt na*) Waarom belt u uw grootvader niet nog een keer op? Nee hebt u en ja kunt u krijgen... Je weet maar nooit....

SABRINA (*haar tranen drogende*): Ik denk niet dat het veel zin heeft.

JOCHEMS: U kunt het toch proberen? Nooit geschoten is altijd mis.

SABRINA: Nou nee hoor. Ik heb geen zin om weer een keer te gaan liggen smeken. Ik vind dat zo vernederend.

JOCHEMS (*staat op en ijsbeert wat over het toneel*): Wat bent u een lafaard zeg! U bent een vrouw zonder ruggegraat!... U zou u dood moeten schamen!... Wel lopen janken over het feit dat u failliet gaat maar er niks aan willen doen!... Hebt u wel in de gaten dat u met dit faillissement ook uw nog van niets wetende compagnon de ellende intrekt!... U bent gewoon verplicht aan uw partner om deze laatste strohalm met beide handen aan te pakken. Al is het maar om als het verkeerd gaat te kunnen zeggen: "Ik heb toch alles geprobeerd om het tij te keren".... Maar als er dan een moeilijk telefoontje gepleegd moet worden dan laat mevrouw het afweten bah!.. Wat een mentaliteit!

SABRINA: Nou! U durft heel wat te zeggen!

JOCHEMS: Dat durf ik inderdaad ja! Voor mensen die zo gauw het moeilijk wordt gelijk afhaken heb ik weinig respect.. U bent degene die de zaak naar de knoppen hebt geholpen!... Weet u nog?

SABRINA: Maar mijn opa zegt toch nee.

JOCHEMS (*met stemverheffing naar de telefoon wijzend*): Proberen!.... Niet opgeven! (*Sabrina staat op loopt naar de telefoon en neemt de hoorn van de haak*) Grote meid!.... (*Sabrina begin het nummer te draaien. Jochems houdt haar tegen*) Wacht even!... We moeten eerst even "plan de campagne" maken. Lukraak gaan bellen heeft geen zin.

Dit is uw laatste kans die u absoluut niet mag veknallen. We moeten eerst uitzoeken hoe wij uw grootvader het beste kunnen bespelen. Elk woord dat u tegen hem gaat zeggen moeten we eerst op een gouden schaalte gaan wegen. We moeten op alles voorbereid zijn.

SABRINA: We?

JOCHEMS: Ja, ik wil u wel daarbij helpen. Wat vind u daarvan?

SABRINA: Nou graag, ik kan wel wat supporting gebruiken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto